

ARXIU MARIA EUGÈNIA GAY

Entre amics

Maria Eugènia Gay

Degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Maria Eugènia Gay amb la seva amiga Silvia Giménez-Salinas, amb qui va connectar de seguida.

TEXT SELENA SORO

Hi ha un llibre que Maria Eugènia Gay, degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, regala sovint als seus amics. És *L'amistat*, de Ciceró, un tractat filosòfic escrit l'any 44 aC, en què l'autor romà defensa que, després de la saviesa, l'amistat és el do més valuós atorgat pels déus. D'entre totes les idees del llibre, la que més li agrada a Gay és una frase que diu: "Un amic de veritat és un altre jo".

"Per a mi l'amistat és això: si el teu amic pateix, tu també pateixes; si ell està content, tu també ho estàs", reflexiona la degana. "Una bona amistat és aquella que et veu a tu i et mira com una imatge de si mateixa", afegix. Igual que l'autor romà, Gay defensa que l'amistat és un sentiment desinteressat, "un sentiment que no es mou per criteris d'utilitat sinó que neix de forma espontània i natural". Com l'amistat –explica– que va sorgir entre ella i Silvia Giménez-Salinas, primera dona degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (2005-2009), en substitució de Jaume Alonso-Cuevillas.

"Ens vam conèixer en una reunió amb altres advocats, i va ser un amor a primera vista absolut. Vam començar a parlar i vam veure que teníem interessos molt similars en la manera d'enfocar la professió. Em va demanar d'anar amb ella a l'equip i el 2005 vam guanyar les eleccions", rememora. D'allà, l'amistat professional –sovint havien de viatjar juntes en viatges institucionals– va passar també al terreny personal. "Totes dues som mares de quatre

fills, així que tenim bastantes coses en comú", assegura.

Com a mare de quatre fills en edats molt diferents –18, 16, 11 i 9–, la degana ha observat alguns canvis en la manera com ella vivia l'amistat quan era petita i la manera com la viuen les noves generacions. "Jo recordo que abans agafaves la bicicleta i sorties al poble sense saber amb qui et trobaries. Nosaltres, per exemple, quedàvem en un banc a la platja, però podia ser que aquell dia no hi hagués ningú. Trobo que ara, amb els mòbils i les xarxes socials, els joves són menys independents, no assumeixen el risc d'estar sols", reflexiona.

Esclar que ella mateixa, amb el temps, ha anat canviant la manera com viu l'amistat. "Quan ets petit et fas amic de tothom; quan ets adolescent, l'amistat passa a ser una necessitat, sembla que hagis de tenir molts amics per sentir-te integrat". La millor etapa, sens dubte, diu, és la maduresa: "És quan l'amistat neix d'una manera més natural i desinteressada", tal com la va defensar Ciceró. "¿Hi ha res millor –es va preguntar el filòsof– que tenir algú amb qui puguis parlar com qui parla amb ell mateix?"♦

“

Una bona amistat és aquella que et veu com una imatge de si mateixa